

Mamacor, dia a dia

Reedició de la novel·la «Andreu Milà», de Miquel Riera

Dins la col·lecció universal de butxaca «El Can- gurr», d'edicions 62, acaba de sortir publicat en tinta fresca i coberta de paisatge foraviler de Jordi Fornas, la novel·la de Miquel Angel Riera «Andreu Milà».

Es aquella «Fruita i mar- tiri de Sant Andreu Milà que l'any 1973 va bateu un rècord dins la col·lecció «Raixa» de la mallorquina editorial Moll i que ara agata nova volada com a llibre de butxaca dins la col·lecció abans dita que només ha recollit fins al present obres de dos ma- llorquins: Baltasar Porcel «La lluna i el Cala Lampà» i «Els Argonautes», i Llorenç Vilialonga: «El misàntrop» i «El llumi i altres narra- cions».

Presentar a Miquel An- gel en aquests moments i desde aquestes planes em sembla absurd, col·labora- dor literari de «Balears» després d'haver duit el feix de la correspondència du- rant molts d'anys arrelat com a poeta i confirmat plenament com a novel·lis- ta amb els títols parado- xals de «Morir quan cal» (premi Sant Jordi 1973) i «L'endemà de mai» (premi nacional de la Crítica 1979); però de totes ma- neres, bò serà recordar que ens trobam front a un autor manacorí que es tro- ba en la seva producció li- terària, enriquït per una maduresa intel·lectual fru- tada des de l'any 1955 que va publicar «Poemes a Nai» i que cerca dins el re- fugi de la lectura i en con- tacte amb la natura, trobar el mot precís per anar dei- xant un rastre literari que es torna important, reco- nescut i estimat quan es converteix en lletra de motlo.

—Has arribat a un punt de nihilisme o de pasosis- ma?

—Jo diria que no pre- tenc ni vull defensar res: no pegar crítics,estic con- vencut que el món va per ell mateix.

—La sortida al Principat de «Fruita i martiri de Sant Andreu Milà ha quedat re- dúda a «Andreu Milà» tot- sol, perquè?

—Es ver. Puc dir que en primer lloc pensava de for- ma distinta quan el llibre va ser publicat per primera vegada. Que l'obra supe- sava en el títol i en el text una reacció favorable de l'autor respecte al perso- natge que es descriu. An- dreu Milà: en certa forma prenia partit, santificant- lo es feia defensa de N'An- dreu que el lector ja conei- xia d'entrada al llegir el tí- tol, quan realment hauria d'haver estat perventura la

conclusió on arribar-hi una vegada haver llegit la no- vel·la.

—En segon lloc? —El títol d'ara «Andreu Milà» és simplement un acursament del mateix, que s'adapta al text tota vegada que en el fons és un tema exposat com a hagiogràfic i que provoca reaccions prèvies, ni favo- rables ni desfavorables respecte a la descripció del protagonista ni als malfactors que l'acompan- yen dintre una situació existencial on arranca l'ar- gument.

—I ha altres camvis? —No, en absolut. «Es una novel·la bella, essencialment bella en tots i cada un dels seus re- gistres: des de la duresa i la cruesa —que l'autor no ha tingut cap escrúpol d'empenyar a la vora de la frontera més comprome-

sa—, fins a la vellutada suavitat de la pura emoció a punt de llàgrimes» escri- via Josep M^a. Llompart arran de la seva publica- ció.
—I ara que prepares, de nova creació?
—Fa tres anys que estic treballant una novel·la en fase de retoc que no sé exactament quan donaré per acabada.

—Segueix la línea que es perfila de relació de per- sonatges dins les darreres creacions novel·listiques teves?

—Efectivament sí, hi ha una certa continuïtat o de- desenvolupament de situa- cions ja suggerides abans; concretament partesc d'un personatge de «L'endemà de mai» que configura l'es- tructura del nou treball.

—Tenc entès que el teu germà Antoni treballa so- bre una possible filmació de «L'endemà de mai» pre- cisament...

—Efectivament ha re- collit uns passatges de la novel·la que ell ha assumit, enllaçat amb un guió cine- matogràfic per a mí real- ment insospitat, on inclús identificant-se amb l'idea de l'obra ha dialogat esce- nes que estaven descrites com a impressions de l'au- tor. Un treball prèvi en conjunt, que em té admi- rat.

—Deix a Miquel Angel rodejat dels seus llibres, dels seus amics de bon de veres, la noticia d'ara tot- duna és aquesta reedició del «Andreu Milà» sobre el que Joan Triadó va escriu- re: «poques vegades ha estat utilitzat aquest recurs que anomenen novel·la amb un equilibri tan pene- trant d'intel·ligència i d'hu- manitat».

Josep M^a. Salom